

սակում (դա ամենից ծերն էր): Սկզբից գաղթածներից այժմ ընդամենը մնացել են միայն 14 մարդ, միւսները ամենքն էլ կովկասումն են ծընվել:

Այժմիան բարօրութիւնը և ծաղկած զրութեանը, որ ես փորձեցի նկարագրել գաղթական-ները ի հարկէ սկզբից չեն հասել, Նորա ընդհակառակ շատ ողորմելի և աղքատ էին և հէնց որ կարողացան փոքր ի շատէ կարգվել, նոցա բոլոր աշխատանքը աւերջնացաւ Հասան-իւանի թաթարների և քուրդերի կողոպտիչ խումբից 1826 թւին, օգոստոսի 14-ին։ Գերմանացիքը, վհատած պաշտպանվելուց յետոյ, ստիպվեցան մասսամբ փախչել և ցրվել, մասսամբ իրանց վայրենի նուածողներից ճնշվել, մասսամբ գերութեան մէջ ընկնել, որ գըլխաւորապէս եղաւ կանանց և աղջկիների վիճակը։ Դոքա ընկնելով զանազան հարուստ թաթարների ձեռքը, նոցա հարեմի բնակիչներ դարձան և ոչ ամհնքին նոցանից յաջողեցաւ վերադառնալ իրանց ընտանիքի ծոցը։ — շատերը նոցանից գերութեան մէջ մեռան, և միայն նոցա և նոցա ճնշող թաթարների որդիքը եկան կրկին տեսնել այն զիւզը, որ նոցտ մայրերը իրանց հայրենիք էին համարում։ Շատերը երկար ժամանակով անհետացան և մինչեւ այժմ չը գիտեն ինչ եղաւ 48 կաթարինքէր զգիների վիճակը։ Ինձ պատմում էին, որ անցեալ տարի Պոլիսից եկաւ մի երիտասարդդ, որ այժմ այնանդ մի տաճկաց լրացրի խմբագիր է, որ տեսնի այն տեղը ուր բնակել է նորա մայրը, որ այս իր սրգուն կեսանք է չնորհել ինքը սարը-կոթեան և գերութեան հարեմում հեծելով. . .

նենայ. մի և նոյնը ինչ որ առաջինն ունեցաւ փոքրիկ ժամանակից յետոյ նրա զոները փակ ված կտեսնենք և սեփականութիւնը ով գիտէ որ աղայի գրպանը կդնուի. այժմ կասն ուսումնարանը այն ժամանակ արծաթ չունէր իսկ սա ունենալու էր բաւականին ապահով գումար, բայց ինչ օգուտ երբ փողը ինքը ըստ ինքեան ոչինչ չէ կարողանում շինել. նրան հարկաւոր են հմուտ գործ դնողներ, մեզ մանաւանդ Շուշեցիներին հարկաւոր են մարդիկ գիտուն ու գործող մարդիկ, առանց որոնց մննք երբէք չենք համար նպատակին, մենք կարու ենք նոր ոյժի նըպատութեանը, փոքր ցոյց տուեց որ հները սինչ չեն կարողանում անել՝ նրանց միայն յատուկ է խորը ագիտութեամբ այդ նոր ու թարմ ոյժը իրենց ամենակոպիտ ճանկերի մէջ անիմնայ խեղդեկել, թուլացնել և նրանց գործունէկութիւնը հասարակութեան աչքին ապարդիւն կացուցանել, թող այդպէս վարուին ապզի այդ զիշերասէր որդիքը, ապազայում իրանց դորձքերը կբողոքեն զրանց դէմ։

Վերջանիլով նումակու ինողրումեմ ձեզ պ. Մառ-գի թողէք ձեր այդ երեակայութիւնքը. պ. Կեսն-ջեցեանցը իրեն ապնիւ նպատակ է ընտրել, գործի վախճանը անցնջելի յիշատակ կլինի նրա բարե-կործութեան։

Վիսյն 1829 թւից կարողացաւ Կաթարինֆետ
աղթականութիւնը իր գիւտանատունը կարգի գ
ել և խաղաղ և կանոնաւոր աշխատելու սկս
Վայիսի 22-ին Ա. Արծրունի

ՆԱՄԱԿ ՇՈՒՇՈՒՑ

„Մշակի” 16 համարում կարգացի Շուշուց զըրած նամակը Մառդի ստորագրութեամբ։ Այդ նամակի պատուելի հեղինակը չգիտեմ ինչ երեակայական մուգելով յափշտակված և կամ որ բարեհողի մարդու խորհրդից զրդած, արգելառիթ է լինում մի շատ աղջու հրմարկութեան։ Զարմանալի է մեր երկրի սովորութիւնն՝ երբ մարդ պատրաստ է կամ բարոյականութեամբ կամ նիւթականութեամբ դիմել մի որ և իցէ բարոյական ձեռնարկութեան, իսկոյն կոտրում են նորա սիրութ, իսկոյն թափիլում ան նրա զլիին և չեն տալիս հասնել նրան, իւր նպատակին, մարդ պէտք է այնքան զգուշութիւն ունենայ, որ կարողանայ այսպիսի զգացմանց շարժառիթ լինել և ոչ արգելք, բայց մեր Շուշով նամակագիրը չգիտեմ այս պատճառաւ, թէ զիտաւորութեամբ խոյս է տալիս այդ կանոնից, քաղաքը բաւականանում է խանի աղջկայ հանած ջրով ասում է նա, ա. Ա. Կեանցեցեանց գործ գրէք ձեր նուիրած արծաթը մի որ և իցէ բարոյական նպատակի, հիանալի զատողութիւնն երեի չոր ու ցամաք քաղաքի մէջ ջուր գուրս բերելը, աղքատներին ու ինեղձերին անհրաժեշտ կարիք լցուցանելը քիչ բարեգործութիւն է... ”

* *

Հնորհակալութեամբ ստացանք Ա. Պետերսուրգի համալսարանի վրաց լեզուի պրօֆէսօր պ. Սագարէլիից նրա աշխատասիրած գիրքը „Օ գրամատической литеатурѣ грузинскаго языка—Цагарели. С. Пегерб. 1873.

* *

Մեզ հաղորդումեն, որ Ա.ի ալք աւագքի եկեղեցական գիւղերի կապահուասուած է զիւղացիներին, ինչպէս որ մենք առաջարկում էինք,

* *

Համախուց գրումեն մեզ յունիս ամսի 6-ին կէսօրից յևաց, ուզիղ ժամը $1\frac{1}{2}$, եղել է երկրաշարժ Շատախու մէջ, ժողովուրդը այս անզամիս չը վրուցից ե չը խօսեց տեղափախութեամ մասին, որովհետեւ աներ չը քանդվեցան և մարդիկ չը մնուան...

* *

Համախուց նոյնպէս գրում են մեզ, յունիս 15-ից, որ զարին ամեն տեղ հաւաքել են և ցորենը սկսում են հնձեւ Յաւականին անձրի է դարիս. Հունձքը շատ առաջ է բոլոր զաւառուու-

Աս բոլորովին համաձայն կլինէի պ. Մառզուն
հետ եթէ նրա ասածը ճշմարդտ լինէր ու քա-
ղաքը ջրի հարկաւորութիւնն չունենար, բայց որ-
քան իմանում ու տեղեկանում ենք ստոյգ աղ-
քիւրներից, խանի աղջկայ հանել տուած ջրով բա-
ւականանում են միայն հարուստ ու զօրեղ քա-
ղաքացիք *) խոկ անդօր, աղքատ դասր գտնվում է

Մարդուն նախ և առաջ հարկաւոր է փոքր իշտու ապահովել իւր նիւթականութիւնը, յետոյ գիմել բարոյական պէտքերին. մարդ երբ քաղցած է կամ ծարաւ, նա բնաւ չի հոգում քարցական յառաջաղիմութեան վրա, այլ աշխատում է առաջ իւր քաղցը կամ ծարաւը յագեցնել, ապա թէ ձեռք տալ միւս պահանջներին. նոյնպէս էլ պ. Մառդին երբ քաղցած է կարծեմ բոլորովին չի մտածում յօդվածներ գրել ու ազգային յառաջաղիմութեան վրա զանազան կարծիքներ յայտնել, բայց երբ փորը կշտամում է ու քաղցածութիւնը անցնում, այն ժամանակ միայն

մտածումէ լրագրի մէջ յօդված զրել։
Պ. Մառդին խորհուրդ է տալիս Շուշվայ մէջ
օրինրաց ուսումնարան հիմնել, մոռանալով որ

ուղղած ինդիքը՝ ջավսէփ վարդապետի տեղը
վարդապետ Տէր-Մարգարեանին նշանակել Գօ-
րու յաջորդ, մի քանի խոռվարար անձնինքների
դործն է, որոցց ցանկութիւնը հասարակական
կարծիքի արտայայտութիւն չէ կարող համարվել:—
Թէ առաջին լուրը, թէ այս երկրորդը թողնում
ենք թղթակիցների պատասխանատաւութեան վրա:

Վենք լսում ենք որ մամուլի տակից դուրս է

„Ταφλ. Βέβετη.“ φρονιμός ήταν ότι μπορείτε να πάτε στην πόλη της Καστοριάς, αλλά δεν μπορείτε να πάτε στην πόλη της Αργυρούπολης. Η πόλη της Αργυρούπολης είναι μια πόλη που δεν έχει κανέναν οικισμό σε απόσταση περισσότερων από 500 μέτρων από την πόλη της Καστοριάς. Είναι μια πόλη που δεν έχει κανέναν οικισμό σε απόσταση περισσότερων από 500 μέτρων από την πόλη της Καστοριάς.

Ա. ստրախանից զրում են մեզ որ Մ. Լ. Բերյովեանցը իր կեանքի շրջանը Աստրախանի մէջ Կովկասի, թողեց իր մերձաւոր ազգականի մօտ, բոլորովին պատրաստ տպագրելու՝ ոռւս երեւնից-ն ից-ճայերէն և Գրանս սիերէնից-ճայերէն բաւագիրքը։ Այս աշխատանքը մնացել է առանց ուշադրութեան աստրախանցիների կողմից։ Թէպէտ կան ցանկացողք գնելու, բայց չընչին գնուվ։ Միթէ հայ հասարակութիւնը անուշադիր կը թողնէ այդ տեսակ օգտաւէտ աշխատովին։

Մեր թղթակից պ. Զէլնուկին գրումէ մեզ Երեւանից, և խնդրում է ուղղել հետեւել սխալը՝ Աշակին՝ № 22 Երեանի նամակի մէջ գրած է սխալմամբ Մ կրտսէ հափսկոպոս, իսկ պէտք է լինէր Եղիազար եպիսկոպոս։

ԱՐՏՈՒՐԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ՓԱՐԻԶԻՑ

Յունիսի 11-ին
Եղացին-Ճաղովի վիճաբանութիւնները տե-
ղափոխվեցան փողոցի վրա։ Պարլամենտու-
թեան տեղը մուշտի կռիւ է բռնել։ Յու-
նիսի 9-ին նստի ժամանակ, պատգամաւոր Ժի-
րեր բարձրանում է ամբիոն։ Նա կարդում է
մի ձեռագիր, որ ապացոյց է բօնապարտեան
կուսակցութեան անազնիւ մեքենայութիւնների։
Եյդ թուղթը պատահմամբ է ընկել հանրա-
պետակաների ձեռքը։ Զեռագլու բովանդակու-
թիւնը այն է, որ բօնապարտեան կենդրօնա-
կան մասնաժողովը գաղանի շրջաբերականով
պատուիրում է իր ագէնտաներին։ Նիկվո գէ-
պարտամէնտում Տուրգուէն պատգամաւորին
ընտրել տալ, խոստանալով պաշտօնեաներին
վարձատրութիւն, օֆիցէլներին, ուրե կօգնեն
այս գործին, տեղեր ճարել։ Շրջաբերականի
վերջը գրած է մի ցուցակ օֆիցէլների, նրանց
ազգանունները և բնակութեան տեղը։ Եյդ
ցուցակը տուած է Գինանաների մինիստրու-

Այդ ընթիրքանութենից յետոյ, մինխստու-
թեանը առաջարկվեցաւ հալց՝ թէ ի՞նչ է այդ
մասնաժողովը, հիմնվել է նա արգեօք տէլու-
թեան թոյլաւութեամբ և եթէ ոչ, ինչի՞ կտ-
ռավարութիւնը նրան չէ արգելում։ Խւ ի՞նչ
գեր է խաղում այդ բոլոր գործի մէջ ֆի-
նանսների մինխստը պ. Մանցը, որ ըս-
տիսնալովի իրան յահճնված վարչութեան մէջ
բնագարատեաններին պաշտօնական տեղեր բա-
ժանելու, ներգործում է յօդուա այդ կո-

Սակայն թե ան և գողտնի կերպով։
Եյտ վերջին հարցը առաջարկեց Պամ-
բէտան, բայց մինհստրներից և ոչ մինը չու-

զեցաւ պատասխանելու
Բանապարտեանները նեղ դրութեան մէջն
էին Ազգային մաողովում։ Բացարձակապէս
ուրանալ այդ մասնաժողովի գոյութիւնը, —
ոչ ոք չէր հաւատաց նրանց։ Նարկառոր էր
կատակերգութիւն խաղալ, — պ. Ռուէ հրա-
պարտէ ելաւ որպէս դերասան։ »Վեզ ոչինչ
յայտնի չէ այդ կօմիտէտի գոյութեան մասին,
ասում է նա, և մենք պահանջում ենք նշա-

սկիզ քննութիւն, գործը պարզելու և յան-
ւովնելիքնե պատժելու համար։ Մենք յօյս
նենք որ աւելի ծշութեամբ կը կատարենք
ը խոսառումն, քան թէ մի ժամանակ կա-
որած է պ. Գամբէտան սեպտեմբերի 4-ի
նութեան վերաբերութեալք։”

Աղօրան՝ պատասխանեց Գամբէտտան՝ «Ես
ահմ միայն պ, Բուենոս, որ նրա մեղադրանքը
ձեռք, որով նա ինձ մեղադրումէ, բոլորովին
ու բէ: Ես երբէք չեի փախչում վիճաբա-
ռթիւններից զերաբննիչ յանձնաժողովի գե-
ցումների վերաբերութեամբ: Բայց այստեղ
ն մարդիկ, որոնց ես իրաւունք չեմ համա-
ւմ հաշիւ պահանջել ինձանից սեպանմբերի
ի յեղափոխութեան մասին: Եյդ այն թը-
ւառներ են (miserables) որք կորուստին
ացըլին հայրենիքը:»
Կախագահը պահանջում է, որ Գամբէտ-

սն յետ առնի իր խօսքը, որպէս վիրաւուկան բժնապարաններին։ Գամբէտան կին ամբիօն բարձրանալով, խօստառիված է որ խօսքը վիրաւորական է, բայց հրա-

որվում է նրան յետ առնել: Զախակողմեան-ը ծափահարում են: Տուէ կամենում է ստասիսնել,—նրան կանչում են՝ յետ տուե-ք մեզ կորցրած նահանգները: Բարձրա-ւմ է աղմուկ, նիստը փակվում է, և վէճը եղափոխվում է նստի դաշլիճից բուժէտ, տեղ քիչ է մնում վէճը կուխ դառնայ:

„Թշուառներ“, ահա այն խօսքը, որ մի և յն գիշերը տարածվեցաւ ամբողջ Փալիկում՝

յետոյ Ել Ֆրանսիայում։
Անարգ կամ ստոր մարդիկ, — ահա բարերը, որք մօտաւորապէս նշանակում են մուռանի խօսքը, և որք բոլորովին զօրիել չեն ին կուսակցութեան վերաբերութեամբ, որի հետական սիսակմը եղել է միշտ խարիսխայուն։

Եւան, կաշառքի, արսորանքի, երկիւզի և սպա-
ռթեան վրա հիմնված:

Եյդ կուսակցութիւնը օգուտ քաղելով ամսով իսի տգիտութիւնից և քաղաքական անբարույականութենից, հիմնում է իր բոլոր ոյժը պատճենութեան և անբարոյականութեան վրա: Եհա այս իսկ կուսակցութիւն հետեւին պատերազմելու հանրապետականները Յունի 10-ին երկաթուղու Սէն-Լազար այստանի մէջ շատ ժողովուրդ կար՝ գնացը քարիզմեց Վէրսայլէր գնում: Մանումէ Գամեէտան: Յանկարծ մօտենում է նրան միարդ պատուանշանով՝ սա նասօլէօնական օրքի նախկին կապիտան է: Եյդ գո՞ւք էր սակալ որ բօնապարտեանները ստոր կամ անարդ հարդիկ են, ես բօնապարտեան եմ, կը կրկնէց գուք այդ խօսքը: «— Ի հարկէ, պատասխանում է Գամբէտան: — Պարոնը ձեռք է բարձրացնում և կամենում է հարուած տալ Գամբէտային, բայց ներկայ գտնված հանրապետական պատգամաւորներից մինը կարողանում

պաշտպաննել Վասրբասայինն: Աստիճանութիւնը
հարկաւոր չէ համարում կալանաւորին կատա-
ղած բնապարախտին: Միւս օրը կրկն աղ-
ևուկ կայտրանի մէջ՝ Բուէ մանում է կայտ-
անը իր կուսակցներով, նրա ետևից Գամ-
եւտան իր բարեկամներով: Ճաղովուրդ կան-
ում է ոկէց ցէ՛չանք առաջ ետութիւն-
է ցցէ՛Գամբէ տտա,“ բայց միւս կող-
մից յանկարծ լսվում է աղմուկ, շվոյ.... Ժո-
ղովրդի մէջ սկսվում է կռիւ: Աստիճանու-
թիւնը փոխանակ պատգամաւորներին պաշտ-
պաննելու, կալանաւորում է երկու հանրապետ-
ատկան պատգամաւորներին: Աւզումնեն տաներ-
նբանց պօլիցիա. Հաղիւ Հազ ազատվում ե-

Ազգային ժողովում պատգամաւորները տէ
րութենից բացատրութիւն են պահանջուս
կատարվածի մասին։ Մինխառք Ֆուրտու, թէ
խոստանկում է նշանակել գասաթանական ըըն
նութիւն, բայց մի և նոյն ժոմանակ մեղա
դրում է հանրապետականներին, իբր թէ նրան
ապստամբութիւն են գործել ոստիկանութեա
զէմ։ Քանի մի ժամանակից յետոյ երկաթու

